

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE:
DRUKKERIJ OOTJIE
RANTSOENWAL (Stadswaer) — TONGEREN —
Postbus 40 2626. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 4,00
Tusschen 8 Maart en Provincie-
sluut, volgens overeenkomst.
RECLAME AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,00
Elke regel meer fr. 2,50

Internationale Toestand

Een vredesvoorstel van President Roosevelt aan Hitler en Mussolini.

Terwijl de internationale toestand in Europa nog steeds gespannen is, komt uit Washington het verrassend doch tevens verhoopgevend bericht dat de president der Verenigde Staten, wiens vredes eisch algemeen gekend is, aan Hitler en Mussolini een telegram heeft laten geworpen, waarin M. Roosevelt de Europese landen opent welcke de laatste jaren in de macht van Duitsland en Italië gevallen zijn, en daarna de twee dictators vraagt de verbintenis aan te gaan die onafhankelijkheid van de andere Europeesche landen te eerbiedigen.

klarde hij, zinspelende op de boodschap van president Roosevelt, onder andere, het volgende:

Indien wij eene aanranding voorbereiden, zouden wij al onze krachten niet wijden aan het irriteren dezer tentoonstelling. Dit is een bewijs dat wij niemand willen aanvallen.
Daarom is het niet rechtvaardig en niet te rechtvaardigen, dat Roosevelt geoordeeld heeft Italië en Duitsland in beschuldiging te stellen.
Het voorgelede mechanisme van de wederzijde tienjarige waarborgen is even belachelijk, zonder nog te gewagen van de ontzaglijke aardrijkskundige vergissingen welke sommigen begaan, die heelmaal geen benul hebben van Europeesche toestanden.
Wat de groote conferentie betreft, waarbij de Verenigde Staten verre toezicht houders zouden blijven, heeft de ervaring ons geleerd, dat conferenties te minder uitlagen opleveren, naar mate er meer leden aan deelnemen.
Of er nu, ja dan neen, eenig officieel antwoord op de bekende boodschap wordt gegeven, ik kan niet nalaten van deze gezegene gebruik te maken, om nogmaals te bevestigen dat de politiek van Rome en van de as Rome-Berlijn op vrede en samenwerking steunt.
Het wordt tijd de paniekzaaiers tot zwijgen te brengen, en hen de alreerhande rampen voor pollen, en de beroepsfatale, die dikwijls alleen maar hun haat of hun verkant belang met een groote vlag willen dekken.
Wat er ook van zij, wij zullen ons niet laten vernederen door vreskampen, door luuchtige blinkende verzoeken of door messiegsboodschappen. Want wij zijn er ons van bewust, dat ons geweten gerust is, en dat wij anderzijds zelf over de middelen beschikken om onze vrede en den vrede van al en te verdedigen.

De Ministeriele crisis

Een kortstondig Ministerie samengesteld.

Na weken lang gansche dagen en halve nachten onderhandeld te hebben, was M. Pierlot Zondag avond erin gesukt een drieledig regeering samen te stellen. Zij bestond uit 16 ministers, te weten: 5 katholieken, 5 socialisten, 3 liberalen en 3 technici, die ook liberaal gezind waren. De socialisten hadden echter hunne deelneming slechts voorloepig toegezegd, en deze afhankelijk gemaakt van de uitspraak van het sociaalistisch congres, dat Maandag plaats moest hebben, en dat moest beslissen over de al of niet deelneming aan de regeering.

In dinjen gevallen.

Het sociaalistisch congres heeft Maandag langdurig deze kwestie besproken, en met groote meerderheid werd de deelneming aan de regeering verworpen.
Als gevolg hiervan, gaven de socialistische ministers hun ontslag, twee uren nadat zij in de handen des Konings den grondwettelijken eed hadden afgelegd.
De handelwijze der socialisten, die in dezen ernstigen tijd hun verantwoordelijkheid in het bestuur des lands weigeren, te nemen, wordt door al de bladen streng afgekeurd.
Een blad schrijft terecht dat het artikel der grondwet, betreffende de benoeming der ministers, in 't vervolg als volgt zou moeten gewijzigd worden:
« De Koning benoemt de ministers; het sociaalistisch congres stelt ze af ».

Een katholiek-liberaal Ministerie.

Het met zo veel moeite samengesteld Ministerie lag dus in dinjen.
M. Pierlot gaf er hier den moed niet op; onmiddellijk zette hij zijn ommekeer aan te werk, en Dinsdag had hij een katholiek-liberaal Ministerie samengesteld, dat er uitsluit als volgt:
Eerste-Minister en Buitenlandsche Zaken: Heer Perlot (katholiek).
Recht wesen: Heer Janson (liberaal).
Economische Zaken en Middenstand: Heer Sap (katholiek).
Verkeer: Heer Marck (katholiek).
Koninkrijn: Heer De Vleeschhouwer (katholiek).
Landbouw: Graaf d'Aspremont Lynden (katholiek).
Arbeid en Sociale Voorzorg: Heer Delefosse (katholiek).
Binnenland: Heer Devos (liberaal).
Openbare werken: Heer Van den Poort, (liberaal).
Openbare Gezondheid: Heer M.H. Jaspers (liberaal).
Ombudsman Onderwijs: Heer Durburg.
Financien: Heer Gutt.
Natie's Verdediging: Generaal Denis.
De nieuwe ministers hebben zich naar het beschuldigd plicht begaven en hebben

den eed afgelegd in de handen van den Koning.

Zal het nieuw Ministerie lang duren?

Zal het nieuw Ministerie langzaam zijn? In de Kamer hebben de katholieken 79 gekozen, de liberalen 33, te samen 106 leden op 202 volkvertegenwoordigers. Er is dus eene meerderheid van 4 stemmen, maar dan moeten katholieken en liberalen als één man samen gaan en één koord trekken. Zonder die voorwaarde stemt om 't even welke regeering op een gebroken stok en zal zij niet van langen duur zijn.

Het spel begint reeds.

Het nieuwe kabinet is nog niet voor de Kamer verschenen, en reeds wordt de samenwerking ervan beknopt.
In eene vergadering van den katholieken Kamergroep werd geprotest teerd tegen de slechte samenstelling der nieuwe regeering waarin de Vlaminge socialistische vertegenwoordigers zijn door 4 ministers op 13. Daarenboven zijn er 6 katholieken tegen 7 liberalen.
Verder verklaarde men dat het onduidelijk was dat de liberalen met de beste ministeries loopen gaan, zoals Justitie, Binnenlandsche Zaken en Openbaar Onderwijs.
Kortom, d't alles is niet van aard om aan het katholiek-liberaal Ministerie een lang leven te voorspellen.

Een kabinetsraad.

De kabinetsraad vergaderde Woensdagmiddag onder het voorzitterschap van M. Pierlot, Eerste-minister.
Na afloop der vergadering, werd volgend mededeeling verstrekt:
« De Raad heeft de ontwerpen goedgekeurd, welke toekomstige werk zullen ingediend worden op het bureau der Kamer.
De Raad heeft eveneens een reeks bestuurlijke vraagstukken onderzocht en de beslissing bevestigd, welke vroeger genomen werd om zeer strikt de toekenning van aanvullende kredieten te beperken.
« De regeering zal bij het begin van toekomstige week voor de Kamer komen.
« M. Pierlot, minister van Buitenlandsche Zaken, heeft verslag uitgebracht over den buitenlandischen toestand ».

De vrouw en het beroep

De huisvrouw.

Ortelbaar zij tegenwoordig de beroepen waartoe ook de vrouw bekwam wordt geacht.
En elke nieuwe uitvinding of ontdekking brengt er nog nieuwe bij. Keus in overvloed en men zou kunnen aannemen dat ieder wel datgene zal vinden waartoe hij meest geschikt is.
We zullen hier vermelden de « her » eens nader bespreken.
Op de eerste plaats: de huisvrouw. Is huisvrouw zijn wel eigenlijk een beroep? Die vraag wordt vooral in laatste tijd veel besproken.

Huisvrouw en dienstmeid.

Gewoonlijk wordt de huisvrouw niet gerekend tot de « arbeidende » vrouwen, omdat zij voor de arbeid niet betaald wordt. Het wordt anders, wanneer de huisvrouw arbeid verricht wordt door iemand die wel wordt betaald, maar dan is het niet meer de « huisvrouw » maar de dienstmeid, of werkster, en wordt zij onder een andere categorie gerangschikt?
Maar de huisvrouw, de werkende echtgenote en moeder, voert zich veronrecht, wanneer menschen haar zeer drukke bezigheid niet beschouwt als arbeid. Al is het waar dat de meeste vrouwen dien arbeid gaarne overnemen voor haar gezin, en bijna alle vrouwen van nature kan men zeggen, er toe bekwam zijn, niettemin begrijpen wij ook haar klacht: « men komt nooit klaar, het huishouden vergt al onze zorg en al onze krachten ». En... wordt minder betaald, omdat het zo vanzelfsprekend beschouwd wordt.
Hebben onze moeders en grootmoeders er ooit aan gedacht, dat zij ook een zware taak te volbrengen hadden? Men wist nog niet van achturen dag... noch van werk buiten huis. Het is zeker dat de huisvrouw tien, twaalf of meer uren besteedt aan het huishouden. Van den vroegen morgen tot den late avond — en niet zelden zelfs een deel van den nacht bij een groot gezin — is zij in de weer. Maar zij heeft den tocht ook de verdiensten van het huishouden, het is haar gezin, zij werkt er voor met hart en ziel, en het valt haar niet te swaar. Alleen, gelijk gezegd, zou zij wat meer waardering verlangen.

De taak der huisvrouw.

Het zou te ver voeren, de sociale ontwikkelings taak van de huisvrouw te behandelen.

enieder wreef wat deze behelst: knuischen, koken, (met al wat daar bij komt: aard-appels schillen, groenten knuischen, afwas doen, enz. enz.) naan en waschen, strijken, verstellen... en het eeuwige kousenstoppen... Het is te veel om op te sommen en toch moet het gedaan worden.

Bestaat er een « opleiding » tot huisvrouw, die aldus de functie maakt tot een beroep? Er zijn reeds in het huishoudscholen, cursussen, en daarenboven leeren veel jonge meisjes die kunst nog in eigen huis, van haar moeder... wanneer de opvoeding « onderworpt » dezelv is. Peleas, er zijn niet zooveel meisjes meer die haar moeder jaare behulpzaam zijn in het huishouden, en ook zijn er vele die genoodzaakt zijn een ander beroep te kiezen om haar kost te verdienen.

Huishoudelijke opleiding.

We hebben reeds gewezen op de opleiding voor dienstboden. In sommige landen wil men huishoudelijke opleiding verplicht maken voor meisjes, na de lagere of middelbare school. Dit zou er zeker toe bijdragen, de meisjes meer plezier in het « vak » bij te brengen. Maar wanneer zij daarna toch ander studies doen, op atelier of bureau gaan werken, komt er toch niet veel meer van de toepassing in de praktijk.
Wij ransschikken wel degelijk den huishoudelijken arbeid onder « beroep » en zouden wenschen dat het als dusdanig ernstiger betracht werd.

Opvoeding

Beterschap behoven.

Men denkt nog altijd zoo gemakkelijk dat het kind na een onderane straf beterschap moet behoven. Verlaten en onbedorven opvoeders, telkens dat de kinderen hun excessen maken en hierdoor de macht, die zij over hen bezitten, vooral meer te doen uitkomen. Maar tal gehoorzamen kinderen en het is zij soms okspelt van hetseer zij gedaan hebben de h o o k dkwijz zijn zij vo strekt niet doordringen van het feit dat het gebeurde « heel erg » was.
Vaak kweekt men op deze wijze huichelachtige kinderen en zijn zij gestraft voor het een of ander misdrijf » dan moet het hiernaede ook afgevoeren zijn. Waarom hen beterschap laten behoven voor een feit, waar zij een volgenden dag weer in zullen vervallen?

Op het gemeed werken.

Peter is het, indien men, zonder het kind te dwingen om beterschap te behoven, op zijn gemeed werkt en zegt, dat het vader en moeder verdriet aan doet door ongeduld te zijn, en het kind daarna spontaan met een hartelijke zwaai behoort zijn het te doen voortgaan. De zaak is dan afgevoeren en er wordt niet meer over geproken.
Een kind dat telkens in eenzelfde fout hervalt, zal hierop gewezen moeten worden om tenslotte z l het eind van het lijden zijn dat straf niet kan uitbliven. Bemerkt men d't hij een of ander gewoonte zelf niet te zwaar neemt en zijn beloften van « het niet meer te zullen doen » in het vuur van zijn seel verkeet, dan is het beter er niet teveel aandacht aan te schenken en er niet verder op in te gaan.

Geen straffen intrekken.

De stemming van een kind is aan sterke wisselingen onderhevig en meestal zal het de omvang van een verkeerde gewoonte (zels indien het ongeoorzaam is) niet zoo ernstig opnemen als de ouders d't en. Hij vindt het dikwijls, dat het onbillijk gestraft is, omdat het d't niet bedoeld heeft, zoals de ouders het hebben opgevat. Straf voor zijn zwaai te nemen en niet den zonden meer weer in te trekken worden, indien de ouders althans menen, dat er termen aanwezig waren voor de opgelegde straf. Ze verzwakken hierdoor hun positie tegenover het kind, dat tenslotte geen respect heeft voor een bestraffing en hierin niets anders dan groete woorden, wellicht een dreigement meent te zien.
Voordat de straf wordt bereven zal het veel verstandiger zijn, indien de ouders het verkeerde van een handeldwijze aan hun kind doen inzien. Zij voorkomen hierdoor tevens de eisch van beterschap behoven, iets waaraan het kind met den beloven wil ter wereld niet altijd kan voldoen. Het kan de belofte zonder meer geven, doch het naaraan ervan, dat is de groote moeilijkheid.

Leest en verspreidt

« DE POSTRIJDER »

— De weekbladzijde van Limburg —

Voedselschaarschte in Duitsland

De huisvrouwen klagen.

In « Der Deutsche Volkswirt », een voorraanstaand economisch weekblad, is een studie verschenen over het voedingsvraagstuk in Duitsland.
Hierin zett de schrijver onder meer, dat thans van de voornaamste artikelen per loofd evenwel verbruikt wordt als in 1928. Het verbruik van alle soorten van vet en van fruit of groenten is lager dan in bovengenoemd jaar, maar boter, vleesch en vleesch bereken thans het laagste naoorloosche peil.
De steler van het artikel geeft verder toe, dat er huisvrouwen zijn die klagen over het rantsoeneeren van boter en vleesch.

125 gram boter per weeken per persoon.

Het wekelijksche boterconsumptie bedraagt 125 gram per persoon en alle pogingen om meer te verkrijgen, worden streng gestraft. Spek en spekvet is eerder zeldzaam en alhoewel er altijd enig vleesch bij den vleeschhouwer te vinden is, is men toch nooit zeker welk vleesch en welke hoeveelheid men op een bepaalden dag verkrijgen kan.

Verder wordt in het artikel gewezen op den maatregel van de regering der Ver. Staten, die de invoerrechten op 75 th. der Duitse produkten met ongeveer 25 t. h. heeft verhoogd, wat den aankoop van vet in Amerika onmogelijk maakt.

Daarenboven was het walvischseizoen zeer slecht en de voorraad walvisolie beneden alle verwachtingen.
Integendeel is er varenkvet genoeg in voorraad en zal getracht worden den varenkvet uit te breiden.

Indien de oogst d't niet toelaat, zal men in plaats van vleesch meer visch moeten eten en zullen melk, kaas, aardappelen en stiker de plaats in nemen van vet.

Aan de huisvrouwen wordt de raad gegeven, dat van nu af reeds mee te beginnen.
Aan het einde van deze studie over het voedingsvraagstuk wordt geklaged over den slechten fruit- en groentenoogst van het voorbije seizoen.

Stads- & Provinciehoofds

TONGEREN. — De Krijsenen te Tongeren na den dood van Sint-Servatius in 484.

De H. Servatius was nog maar pas begraven of de Barbaren bezeten reeds den Rijn over te streken. Het interesseert ons minder te weten wie deze volkstemmen waren, zeker is dat van het kristen bechavenswerk van Sint-Mitens de H. Servatius weinig of niets overleefde. De Gallo-Romeinen werden uit onze streken verjaagd en de Barbaren namen hunne plaats in. Meer naar het Zuiden wisten de bewoners de vroege indringers tegen te houden. Daar waar de Barbaren de bewoners van onze streek hadden verjaagd vestde zich de Germaansche taal. De taalkundigen nu nog Walen en Vlamingen scheiden en leupt even ten Zuiden van Tongeren duidt de lijn aan hoever de Barbaren in onze streken wren doorgedrogen. Tongeren lag ten Noorden van deze lijn en werd dus evenals Maastricht door den vloed van het hedendom overspoeld.

In de omstandigheden kon Sint-Servatius natuurlijk geen opvolger hebben. Gedurende meer dan vijftig jaren zal de bischofpeilkezet te Tongeren onbezett blijven. De kristenen wren uitgeroofd of verjaagd de kerken platgebrand, niets bleef er nog over. Alles viel bijgevoel te herbekennen.

Eens dat de Barbaren omgedonden hadden onze streken door te trekken en sich hier definitief hadden gevestigd, toen ook konden de missionarissen weer spijuw het goeef beginnen te verspreiden. Een reusachtige taak zou hun te vreden staan, maar de Voorzorgigheid waakte. Een machtige steun zullen de geloofsvrienden vinden in den persoon van Clovis, wiens bekeering zeker van overwegenden invloed is geweest voor de bekeering der Franken. Tongeren en Haspengouw zullen weer zoa's in de vorige eeuw de aangewezen plaatsen zijn waar de geloofsvrienden de eerste overtuigde aanhangers zullen vinden. Tongeren zelf zal bij het reeds van de derde eeuw een brandpunt worden van goddienst en leven en geloofsvrienden. Van dat oogenblik af ook zal de aartsbisdom te Tongeren een groote invloed uitoefenen op heel de omringende streek, zodat er in den loop van de derde eeuw overal in Haspengouw nieuwe kristenheiden ontstond, nieuwe kapellen oprijzen, op een oogenblik d't men in de Kempen pas het goeef begon te verspreiden. Zoo ontstonden in den loop van de derde eeuw de eerste kristen dorpen in Haspengouw, die met nu nog kan opsporen.